

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Naturalesa a l'abast...

1 De què va? Època actual a les muntanyes canadenques. Norm és un caçador veterà que dubta en seguir parant trampes...

2 Com va? És com obrir una finestra i aspirar glops d'una Naturalesa salvatge, en estat pur i gèlid. Incontaminada i abrupta. Perillosa i vital. El film dirigit pel desconegut Nicolas Vanier participa de les constants del documental ecològic i del cinema de ficció naturalista: saludable barreja del Robert Flaherty

de *Nanook, l'esquimal* i del Sydney Pollack de *Les aventures de Jeremiah Johnson*. O allò que, el ja clàssic enfant terrible, Jean-Luc Godard vaticinava dècades enllà: el cinema o la realitat a 24 fotogrames per segon. Va-

nier situa la càmera en ple Yukon canadenc, agafa un caçador autèntic com Norman Winther -que s'interpreta a si mateix- i deixa que les muntanyes, les valls, els rius, els avets, la neu i el glaç, els castors, les martes, els antílops, els llops i, sobretot, els gossos que arrossegueu els trineus, facin la resta. I la resta és, tanmateix, poètica. D'una transparència manipulada. Platònica. Per farcir de calidesa les agressives relacions entre l'home -la

dona és secundària- i la naturalesa amenaçada per indústries que talen els boscos, en Leonard Cohen hi posa melodies íntimes.

3 I va: inexcusable per als amants d'una naturalesa viva i gens compassiva.

El último cazador

Director: Nicolas Vanier. Intèrprets: Norman Winther, May Loo, Ken Bolton, Alex Van Vibber, Rowland Crockett. Canadà-França, 2004. 95 minuts. Lauren.